

15- Juliol - 1937

1

Estimada Mercè - Ahir et vaig ser infidel. - Al'ho
ra que havia anat reservant per escrivir, em
va venir ganes d'anar a fer un raid al
segon pis. Feia 4 dies q' que no hi ha
ria anat, i sabia que en Saló estava una
mica vescut i ... Per, que quan em
vaig decidir ja era al ascensor. - En Saló
no acaba de reaccionar, però hi ha una
gran sintoma tranquilitzador, i és que li
han assegurat la radiografia i no hi ha
res "de primera categoria". Unan vaig
benjar vaig tornar me a escrivir, però tot
just havia fet un parell de ratlles. - -

S'hi va! S'hi va! S'hi va! S'hi va! S'hi va!
van passar me de majors. Aleshores em
vaig quedar ben quietet, sense bellarar
un pel, llegint i evançat de Marc
hins que em vaig adormir.

Vaig estar molt content de llegir la
carta de l'Esperança. Ja espero que no
has vegut que jo he suposat seriosament
que ella em maleís els ossos. Però
has pot de' de deixar-me llegir aquesta.

Carta. És ben bé una carta, com han de ser
les cartes de les Esperances. Si ho possible
m'interessés de la grafologia, coincidiria
l'Esperança, si hauria pogut veure
exactament la seva lletra, i els seus
trets. - No parlo de l'estil per que aquest
ja és l'home - o la dona, i clar, en si.
I tu eres un capicany per no ser
directe a cartes tan curius, i al ma-
tèria temps tan directes, tan amoroses
i tan plenes de sens? Si ho hagués
sabut hauria patit molt, llavors.

Per veure et quiesces si a vegades no
et això la veritat, respecte els meus
pulmons, hinc després. No veus que
si no has bondat, no m'encanta saber-la,
la veritat? ~~4~~

Vau tractar la serenata. M'agrada
molt de trobar aquestes velles (au-
gurs. (velles per mi, no ve al món)
En una traducció de "Hänsel i
Gretel", (Ton i Guida) he trobat una al

tra canço' que abans ens cantava la
dita

Maia, Maia, maia
què hi ha en el palla?
les ayres van descalces
i els ànecs tumbó. —

A penes recordo la melo-
dia, però mi ha fet molta impressió.
Ha estat com si m'equessies un vel
i veies que encara no he oblidat
moltes coses que fins ignorava que
sabés

que és per a saber
aquell saber.
Bon dia pell i miro,
però no en sap fer.

Jo sempre havia cregut que
això era una vella canço' de ben
donna, apresa a l'orgell o al
sepià. Ara resulta que és un tros
de rondalla alemanya, amb música
d'Humperdinck, i traduïda per
Maragall. Dios meu, singar! com
diu la Delbina. A veure si resulta
rà, a la hi, que allò de

pastora Galana
suena de l'anna,

és de Schopen

haver amb música de hamoté de
Gignora.

Em deixaria llegir la "Vida de Stendhal"
que dius que tens? Mais aïes vous,
Mademoiselle! Em vols dir ~~que~~ si
a quell ~~cinubali~~ cinubali que
l'escris era teu, de la casa, o d'
algun company? La veus que
demana més que un metge.

I encara et vull demanar una altra
cosa: dius que esperes a tornar-me el
serani ~~perquè~~ perquè hi ha una
plor a punt d'obrir-se. No se si és
una veritat o una fantasia, però
sempre he sentit dir que les plautis
jores i menudes no han de plorar,
que s'espera de fer una plor els retar-
da o els impedeix la veïdencia, com
un enamorament precoç pot fer-ho
en els adoltescents. - Jo no vull que
el meu serani s'ensoleïdi, i et
demano que li tallis aquesta plor
vennatua. Si no tens cos de fer-ho,
envia-me'!

15-01-54 3
Però vaig reconèixer la Vta Palau. El
que ignora és que fos la noia
del noi Serra. Més aviat imagina-
ra que era una amiga de la
família, o vòxima parenta. Apen,
d'ella doncs. Hem de ser forts,
Mercè - molta relativament ^{per} resignar-
se per allò que respecta a un mateix.
El difícil és resignar-se "pels altres".
Però, així com cal estimar els
altres, cal resignar-se pels altres.
Aquest deu ser el sentit d'aquest
sòpiment que causa sempre l'aura.
Es que el sòpiment és una cosa
esplendorosa...

Veuja ara em porten el test i ja
he perdut el fil del que t'auria
dient. No val la pena. Al passeri
Mançall deu haver-ni hi molts de
testets com aquest, amb tres o quatre
vots de tres o quatre cotes, ben
peixadetes i minades cada una com
un bill i mic. Vols dir que el Serarri
no es barallava amb els seus companys?

*és d'un remell rabiós, i la joça di aquesta
altra planta potser l'imiti. Surt que l'
albà hega hi posau pan amb la seva blanca
i la seva suavitat. En l'altre text
gros, que també és una trianitat, he
observat que el lluc de color rosa fort
és el que tren més vana, i ven quasi
tot l'espai als altres. El rosa violació,
sobretot, s'està ben quiet en la seva
ceda, no tren cap mulla si l'altre
no li permet, i guarda, en general,
un carterament discret i prudent de
subscritor de "la Public". Malgrat els
fets joventics em penso que tardaré
a tenir-hi plors noves que ni alegria
la vista. Surt que de tant en tant
nasses tu pel paci. Oh! No en facis
cas." Per parlar a una noia cal mullar
la pluma en un iis, i usar com a se
cant, vols d'ala de papallona". A idó
deia Diderot, el pebe. Tanta mala
pame que li han posat els eclerians
trics, i tan cursi com era. Igual
que Garcia Oliver. Però, no. Pido